

NOVÝ DOMOV

The New Homeland

Pravda vítězí!

No. 17 (2703), Volume 59 ■ Issue Date: September 18, 2008 ■ www.novydomov.com ■ Price: \$2.00 ■ PAP Registration No. 8108 ■ ISSN 0839-2668

Rozloučení s Tomášem Baťou.

V Torontu se v pátek 5. 9. 2008 uskutečnil pohřeb Tomáše Bati mladšího. Posledního rozloučení s Tomášem Baťou, který zemřel v pondělí 1. 9. 2008 ve věku nedožitých 94 let se zúčastnilo více než osm set lidí. Rakev s ostatky Tomáše J. Bati na poslední cestě nesli vojáci z jednotky The Hastings and Prince Edward Regiment, u níž T. J. Baťa kdysi sloužil jako kapitán v rezervě a později byl jejím čestným plukovníkem. Za zvuku skotských dudáků rakev se zesnulým pomalu proplula přeplněným sálem kostela sv. Bonaventury až do přední části kostelní lodě, kde spočinula v blízkosti nejbližších pozůstalých.

Na počátku obřadu a zádušní mše promluvil syn zesnulého, současný ředitel Baťovy obuvnické společnosti

Thomas George Bata. Připomenul všem přítomným osobnost svého otce a vyzdvihl jak byl do poslední chvíle naplněn plány a humorem když ještě tři dny před smrtí plánoval cestu do Čech, aby zde oslavil své 94. narozeniny. Do prostoru zaznívala slova obdivu a lásky, slova, popisující neobyčejný život osobnosti, která dokázala překonat překážky a vtisknout svoji pečeť celému světu, neboť kdo dnes nezná BATA, obuvníka celého světa.

Další vzpomínky a poděkování přednesli rodinní přátelé Frans van den Hoven a James D. Fleck. Mnohým vstupovaly slzy do očí, při projevu vnučky Alexandry Schmidt Weston, která dala smutečním hostům nahlédnout do vzpomínek na Tomáše Baťu jako dědečka. Alexandra

popsala jak zkušenosti s láskyplným dědečkem a babičkou v ní vytvořil pocit důvěry v nezlomnou a nepřekonatelnou, pohádkovou lásku. Během pobožnosti přečetly dcery Tomáše Bati Christine Bata Schmidt a Rosemary Bata úryvky z bible, z Knihy Moudrosti a Monica Bata Pignal přečetla úryvek z dopisu Sv. Pavla Korintským.

Hudební vložkou byla část symfonické básně Vltava z cyklu "Má Vlast" od Bedřicha Smetany. Melodie, představující tok Vltavy od pramenu až ke svému konci, soutoku s řekou Labe, přenesla všechny truchlící do náručí hudby, která symbolicky znázornila tok života. Poté Tokai Kvarteto zahrálo Dvořákův Americký smyčcový kvartet. Po obřadu se konala recepcce v

residenci rodiny Baťových. Promluvil několik dalších řečníků, kteří vzpomněli na mnohé zážitky s Tomášem Baťou.

Se zesnulým se rozloučila rodina, přátelé a známí včetně představitelů české komunity v Kanadě, bývalého ontářijského premiéra Boba Rae a první kanadanky ve vesmíru Roberty Bondar, stejně jako několik generálních konzulů a velvyslanců a zástupců obuvnické společnosti z Indie, Jižní Ameriky, Číny či Švýcarska. Mezi smutečními hosty, kteří se přišli rozloučit s představitelem světového obuvnického impéria, byli i český vicepremiér Jiří Čunek který zastupoval Českou vládu, a prezident Baťovy univerzity ve Zlíně Ignác Hoza. Pohřeb byl skutečnou oslavou života Tomáše Bati. *Foto J. Kott*

Zapojte se do diskuse a přispějte svou troškou do mlýna!

blog.novydomov.com

English or Czech, your opinion is welcome!

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři, dovolte mi začít tento úvodník citátem citátu:

"The Czechs," says English kabbalist Z'ev ben Shimon Halevi, "have always worshipped three things: women, food, and God - in that order."

Anyone who has made more than a passing acquaintance with the Czechs will surely recognize this to be a very accurate observation. As they grow older and wiser, however, the Czechs restructure their worship priorities in reverse order: food, women, and God.

Tak začíná kniha britského spisovatele českého původu Benjamina Kurase. Ačkoliv od jejího vydání uplynulo už dvanáct let, je stále aktuálním průvodcem historií českých dějin (a nation's survival kit, jak praví podtitul) se značnou dávkou občas docela pepného humoru. Již úvod naznačuje, že český národ má velice pragmatický žebříček hodnot - zákony sebezachování jsou nesporně na vyšším stupni než příslušnost k té či oné církvi, sektě, kultu, či straně. Mimo jiné to vysvětluje český vztah k římsko-katolické církvi a vztah církve k Čechům coby líhni kacířů a bezvěrců. Dodnes málokdo vně české kulturní sféry ví, že to byl právě český kacíř z Betlémské kaple, kdo se nechal inspirovat anglickým reformistou Johnem Wycliffem a založil hnutí které položilo základy protestantismu sto let před Martinem Lutherem.

Je to právě český pragmatismus který se stal mottem úvahy "The heretical Czechs" v britském časopise The Economist 4. září (viz článek na straně 9), která reaguje na protichůdné postoje české vlády k problémům s nimiž se v současné době potýká Evropská unie.

Česká hereze se však nevztahuje jen na církve či EU. Kacířství je dnes chápáno jako názor odporující oficiální doktríně té či oné ideologie. Kromě náboženských máme dnes tedy kacíře všeho druhu, a nejen v České republice: existují kacíři obchodní, političtí, kulturní i vědeckí. Jako příklad uvedme profesora fyziky v Princetonu Freemana Dysona, jehož esej HERETICAL THOUGHTS ABOUT

SCIENCE AND SOCIETY získala před časem značný ohlas pro své (jak jinak než kacířské) postoje vůči teorii globálního oteplování. Jednou ze základních tezí Dysonovy práce je "The Need for Heretics" - tedy potřeba kacířů. Ne jako co potřebují kacíři, ale proč společnost potřebuje je.

Nasadme si tedy i my na chvíli kacířské brýle a ptejme se otázky vskutku kacířské; podívejme se na českou a slovenskou komunitu z jiného pohledu než z pozice dogmatu naší zažitě doktríny.

Herese č. 1: zasloužili členové naší komunity jsou, přes jejich zásluhy, obyčejní lidé, omylní jako každý z nás. Mají své chyby, a za fasádou jejich zkušeností a světelnosti jsou vnitřní rozpory které jim - jako každému z nás - občas nedají spát. Úspěchy v oblasti X z nich nedělají automatické experty v oblasti Y. Při vši úctě k těmto lidem je potřeba si uvědomit jejich lidskost a skutečnost, že odvolávání se na jejich autoritu je jakýmsi stavěním modly, vytvářením kultu osobnosti. Není to přesně ten důvod proč většina z nás opustila zemi mléka a strdí? Abychom se nemuseli klanět modlám komunistické ideologie a kultu osobnosti vůdců strany a vlády? Abychom si mohli na věci udělat vlastní názor, a být sami zodpovědní za důsledky svých rozhodnutí?

Herese č. 2: česko-slovenská komunita v Kanadě není homogenní, a nemá kolektivní právo zasahovat do chodu svých členských organizací. Ať si Sokolové rozhodnou jak udělat správný přemet, ať si členové ČSSK řeší problémy spojené s ČSSK, ať si Nové Divadlo určuje svůj repertoár. A ať si členové Masarykova ústavu sami určí kdo je zastupuje a jakým jazykem budou mluvit na schůzích.

Herese č. 3: v oblasti jazykové korektnosti mají někteří členové komunity dvojí metr. Proč je v pořádku kritizovat Masarykův ústav za snahu rozšířit naši kulturu mezi kanadskou společnost komunikací v angličtině, zatímco na jiných komunitních akcích je to naprostou samozřejmostí? Kde jsou protesty uvědomnělých vlastenců proti anglicky předneseným projevům vůdčích osobností

české obchodní komunity například na nedávném benefičním koncertě pořádaném českou televizí Nová Vize? Myslím, že koncert byl jednoznačným úspěchem: byl krásný vlahý večer, nálada byla výborná, lidé se bavili česky, anglicky i michaně... prostě pohoda. A o to přece jde. Kdo z nás se nechce pochlibit českou kulturou svým kanadským přátelům? Je věcí každého z nás jakým jazykem se dorozumíme, hlavně že se dorozumíme.

Podobných kacířských tvrzení by se jistě našlo více. Každý máme svůj způsob, jakým se potýkáme s problémy světa. Někdo je rebel, někdo nadává v hospodě nad pivem, někdo rozdává letáky. Někdo je kacíř, někdo je "mainstream", a někdo mění postoj jako chameleon barvy. Pan Werich kdysi pravil: "Hlavou zeď neprorazíš, ale ta zeď se dá pomalíčku podcírávat, až se zhroutí sama." Když přitom můžeme dělat práci kterou máme rádi (a dělat ji dobře), prospěje to lidstvu více než když budeme

upínat okna či upálení na hranici. Jaký je rozdíl mezi Galileem (který odvolal, a tím měl možnost pokračovat ve své práci a přispět k rozvoji moderní vědy) a Giordanem Brunem (který nakonec po sedm let trvajícím inkvizičním řízení odmítl odvolat svoje heliocentrické a pluralitní postoje a skončil na hranici)? Jaký dopad na chod českých dějin měla Husova nepoddajnost která vedla k jeho upálení? Je v tom úžasná dualita: odvoláš-li ne, prokletí tě čeká tak jako tak.

Coby člověk se zájmem o vědu mám blízko ke kacířům. Kacíři jsou, mimo jiné, lidé schopní vidět co jiní nevidí, a nazvat to pravým jménem. Bez kacířů a jejich opozičních postojů bychom se dnes asi stále proháněli bosí někde po afrických savanách, oděni v císařovy nové šaty... Vzdějme proto hold kacířům: těm minulým kteří byli upálení na hranicích, těm co za Českou republiku převezmou žezlo v Bruselu, i těm, kteří přijdou po nás. ◆

5. září - zvláštní delegace České republiky která přijela na pohřeb Tomáše Bati navštívila Masaryktown aby vzpomněla oběti komunismu. Místopředseda vlády České republiky Jiří Čunek položil květiny k památníku "Znovuukřizovaný" a setkal se s členy Masarykova ústavu a jeho ředitelské rady, včetně bývalého předsedy Masarykova ústavu Jana Trávníčka. Po krátké ceremonii následovala osvěžující sklenice piva v restauraci Praha.

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

► **ČT 18. 9. od 20.00 hod.** - **B. SMETANA: MÁ VLAST**, Toronto Philharmonia, dir. Kerry Stratton, Toronto Centre for the Arts na 5040 Yonge Street, North York (Toronto). Více na www.torontophil.on.ca nebo na tel. 416-499-2204. **SO 6. 9. od 19.00 hod. do** ►

► **ČT 20. 9. od 20.00 hod.** - **TORONTO CZECH LANGUAGE MEETUP** Setkání Čechů a příznivců českého jazyka. Fynn's of Temple Bar, 489 King St. W. Toronto. Tel. (416) 586-1331

► **NE 21. 9. od 20.30 hod.** - **PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE** Koncert proslulé rockové skupiny která vedla k založení CHARTY 77. The Phoenix, 410 Sherbourne St. Vstupenky k zakoupení předem na ticketweb.ca. Bližší informace: Gary Topp, tel. 416-782-5697

► **ST 1. 10. od 13.00 h.** - **SETKÁNÍ KLUBU SENIORŮ** - kostel sv. Václava, Toronto.

► **ČT 2. 10. - 4. 10.** - **KONFERENCE O ČESKOSLOVENSKU** - Light in Shadows - Czechoslovakia 1968. Vivian And David Conference Facility, Munk centre for International Studies, University of Toronto.

► **NE 5.10. Orbis Pictus** aneb brána do světa tvořivé lidské fantazie, inspirované dílem J.A. Komenského otevřena ve Vancouveru a potrvá do 29.2.2009.

► **ČT 9. 10. od 19.00 hod.** - **KONCERT JAROMÍRA NOHAVICI** se koná v Ukrajinském kulturním středisku, 83 Christie Street, Toronto. Více informací poskytnete Martin Rejzek na tel. 416-876-3705.

► **PÁ 17. - NE 19. 10.** - **SLOVENSKÁ MLADÁ SCÉNA: NA SKLE MALOVANÉ**, místo konání bude upřesněno. Informace: slovskscene@yahoo.com, tel. 647-838-7794.

► **NE 26. 10. Oslavy založení Československa** - kostel sv. Václava, Toronto.
► **EDMONTON: ÚT 28. 10. - OSLAVY 90. VÝROČÍ VZNIKU ČSR. RECEPT U PŘÍLEŽITOSTI UVEDENÍ HRY VÁCLAVA HAVLA LARGO DESOLATO** divadelní katedrou University of Alberta v univerzitním divadle Timms Centre for Performing Arts.

**Chcete pracovat s českou komunitou v Torontu a Kanadě?
Chcete se zapsat do historie české imigrace?**

**Chcete pokračovat v práci
za udržení českého vlivu v novém domově?
Pak pro Vás máme unikátní příležitost.**

Hledáme redaktora pro Nový Domov.

Nový domov vznikl z přirozené potřeby krajanů mít svůj vlastní exilový týk, své noviny, které by jim byly společníkem a informátorem v zemi daleko od domova, které by hovořily jejich rodným jazykem a pomáhaly jim udržovat při životě kulturní a historické tradice rodné vlasti. Torontský Masarykův ústav, vydavatel Nového domova, publikoval první číslo 2. března 1950. Noviny se od prvního čísla hlásí k demokratické tradici Masarykova Československa. Nový domov jsou vlastně jedny z nejdéle souvisle vycházejících českých (a částečně i slovenských) novin na světě. V průběhu téměř již šesti desetiletí jejich existence se měnily redakce, dopisovatelé, formát i náplň těchto novin. Po pádu komunistického režimu v Československu a následném zániku mnohých exilových novin a časopisů zůstává Nový domov díky svému vydavateli, Masarykovu ústavu, jedním z mála exilových periodik, jež i nadále mají svým čtenářům co říci.

Máte-li zájem o tuto příležitost,
zašlete své resumé
a dopis popisující vaše schopnosti a zájem o tuto práci
na adresu novydomov@masaryktown.org

Vážená redakce,

Poslední úvodník z 18. 8. 2008 ve mně vyvolal dojem, že v kuchyni Nového Domova je trochu neobvykle horko nad sporákem, když právě redaktor chytá do cedníku uvařené nudle, a vlastně neví co s nimi. Z cedníku rychle odtéká horká voda a tu se na povrchu podivně lesknou horké těsto. Těsto vzpomínek na neslavné výročí 21. srpna 1968. Ale hned pod nimi se ještě třepou další horké otázky: "kdo jsme, kam jdeme co děláme"? Kuchař se pak snaží rozhodnout co s tím bude dělat. Budou to pocukované nudle s mákem a nebo na to hodí rozsekané karbanátky a zaleje to kečupem? Myslím si, že když věcně vyhodnotíme nabízející se otázky, přijdeme snadno k závěru, že jsme Češi a Slováci kteří přišli sem, do NOVEHO DOMOVA, a pak i odpověď co děláme a co chceme přestane být horkou nudlí, ale stane se použitelnou stravou.

Odešli jsme z vlasti proto, že jsme nebyli sami schopni zvládnout danou situaci, odešli jsme proto, aby naše děti nemuseli vyrůstat v politickém otroctví, ale i v principiální nesvobodě, v systému totalního společenského a duchovního rozkladu. Z této trpké zkušenosti pro nás dnes vyrůstá morální povinnost varovat naši novou vlast, naše nové přátele a sousedy před hrůzami socialistické utopie, kterou právě invaze vojsk Varšavské smlouvy tak elegantně utlumila na zdejších univerzitách a v kavárničkách levicových intelektuálů.

V tom spočinul snad jediný pozitivní přínos invaze z roku 1968. Byl to pro naše národy trochu drsný přínos lidské společnosti, ale za to velmi poučný a historicky nezlomný důkaz pro zbytek světa. Vzhledem k tomu, že dějiny se stále opakují (Gruzie) a to se zákonitě

přesností až do té doby, než se z nich lidstvo poučí a teprve potom udělá další, malý krůček, kupředu ve svém vývoji.

Zde tedy vidím poslání našich novin se zcela jasným cílem načrtnutým již v samotném názvu. Proto jsem velmi potěšen skutečností, že dnes již mohou dát NOVÝ DOMOV čist nejen svým sousedům ale i svým vnukům, neb první "nudle" našeho historického přínosu do kanadské "jidelny" jsou již částečně vydávány v jazyku nového domova!

Dalším zajímavým bodem, úzce navazujícím na předchozí myšlenku je otázka přísunu uprchlíků, specificky z bývalého Československa. Sledujeme-li vývoj v naší bývalé vlasti, nemůžeme mít obavy z toho, že by nám zdroj přísunu uprchlíků tak rychle vyschnul. Denně nám to dokumentují oba dva naše národy jak stále nejsou schopny se osvobodit z bratrského objetí svých bývalých otrokářů. Dnes, skoro 20 let po skončení totalního systému ještě velké procento (údajně 16% v Cechách a ...% na Slovensku) volí komunisty. Dokonce dnes i fašisté se hlásí ke slovu, a proč ne, vždyť tam mají svobodu!

A ve východním sousedství nový zachránce komunistické utopie, její bývalý KGB agent, soudruh Putin, svými činy dokazuje stále přesvědčivěji jaký jídelniček má připravený nejen pro své ovečky, ale i pro celou Evropu. A opět se historie opakuje?! Nejsem skoro překvapen, že ani ta "západní" Evropa se nezmůže třeba na nějaký "ostře symbolický" protest proti napadení Gruzie. "Nemohou", mají "svázané" ruce, aby náhodou nepřišli o ruský plyn nebo olej. Nikoliv přátelé, nemůžeme mít obavy o budoucí přísun uprchlíků, možná že jich bude více než v minulosti. Jsme však ochotni se poučit z historie? Vždyť

máme přece své sovětské zkušenosti, nebo to tak není?

Třetím bodem je více méně nadhozená "filosofická návnada" o tom komu vlastně noviny patří. Toto uvažování však rychle přechází na lavinu dalších otázek o svobodě projevu, cenzury ať chtěné, nebo nechtěné, zužující se do typického českého korejtky MČČ (Malý Český Človek) a končící v typickém blátě nechutných pomluv lůzy.

Analyzovat takovouto řeku otázek pozbývá vlastně smysl, pokud nejsme ochotni snížit svoji úroveň až na intelektuální společenskou výši bláta spodiny. Zde, "na dně společnosti", na tomto konci bychom měli logicky začít řešit celý tok těchto bodů. Nebudu se však o to pokoušet, protože vím, že své mnohaleté praxe v české a slovenské etnické komunitě, že jakmile hodíte bláto na stěnu, tak ono sice uschne a ze stěny spadne, ale ta skvrna tam zůstane po velmi dlouhou dobu.

Raději se však probrodím řečistém MČČ, které přede mnou mnohem větší odborníci lépe zhodnotili než já a zakonitými až u otázky cenzury. Pokud je to chtěná (autocensura) založená čistě na morálním principu respektu člověka k člověku, pak není o čem hovořit. Pokud se však tato věc promění v nařízenou autocensuru jakéhokoliv druhu, pak máme veliký problém.

Z historie víme, co to udělalo s českými a slovenskými intelektuály a kde zákonitě pak skončila celá naše společnost po tomto experimentu minulého století. Je velikým paradoxem kanadské současnosti, že právě naše noviny Nový Domov vlivem toho, že psaly výhradně česky nebo slovensky, uniklasi pozornosti nově se probouzející kanadské "autocensury" šikovně

využívané levicovými extrémisty používající k tomu nástroj, t.zv. Humane Rights Commission. Každý kdo měl tu čest žít v socialistickém ráji jik daleko tito "Užiteční Idioti" (termin používaný V. I. Leninem) dokáže zneužít svého postavení v sociální společnosti, do které se docela "nenápadně" posunujeme.

Zde právě vidím opět historickou příležitost, ale i zodpovědnost vůči naší nové vlasti a celé kanadské společnosti, kterou etnické noviny mají. Toto není malý úkol, toto je obrovské břemeno, které by na sebe každý z nás měl vzít, aby se neopakovala evropská historie na severoamerickém kontinentu. Slogan "Pravda zvítězí" v záhlaví našich novin nám může dodat odvahy, ale tím svoboda není zaručena, tu si musíme ochraňovat (stand on guard), svoboda není nikdy zadarmo, za tu je nutné vždy tvrdě bojovat!

Touto myšlenkou se vlastně uzavírá kruh redakčního úvodníku svoji vyzývavou otázkou co dál, nejen s novinami, ale i s naším posláním - přínosem pro Kanadu pro každý nový domov. Jsem přesvědčen, že našim posláním je říci každému koho potkáme vše co jsme si v socialismu (národním 1938-1945 nebo internacionálním 1948-1989) v praxi ověřili, co jsme sami prožili na své vlastní kůži a proti čemu i dnes, právě zde v Kanadě, musíme začít bojovat.

Socialismus není pouze utopie masy, ale hlavně opium intelektuálů. Kdekoliv se na světě lidé pokoušeli o tuto socialistickou drogu, všude to stálo hromady mrtvých snad jako ještě nikdy v celé historii lidských dějin. Je nutné o těchto věcech často nejen přemýšlet. I když myslět bolí!

Henry Cvrty - London Ontario

We are saddened to announce the death of

Se zármutkem v srdci oznamujeme, že nás navždy opustil

Jaroslav (Frank) Stříbrný

Pre-deceased by his sister Jitka Grafton, Jaroslav is survived by his beloved wife of 64 years Miroslava, sister Ditta Caldova, daughters Anne (Franz Ludwig Keiling), Marie (Nick Scarfo), grandchildren Jonathan, Vivien, Sam and Barbara, nieces Alexandra (Esposito), Jean (Anderson), Martina (Caldova) and nephews Hugh (Grafton) and Jeff (Caldova).

Jaroslav passed away on August 25, 2008 in his 99th year in his sleep at the Salvation Army Meighen Manor in Toronto, Canada. His life spanned from Cernigov, Ukraine to Moscow, Russia to Prague, Czechoslovakia to Hergiswil, Switzerland finally moving to Montreal in 1949 and at last to Toronto in 1958.

The family would like to extend our deepest thanks to all the staff at the Meighen Manor for their loving care during the 8 months that he lived there.

Jaroslav's life will be celebrated at a memorial mass at St Ambrose Church (Alderwood) 782 Brown's Line at Evans Avenue, Etobicoke on Saturday, September 27, 2008 at 10:30 am.

In lieu of flowers, donations to the Salvation Army would be welcomed by the family.

Po smrti jeho sestry Jitky Grafton, po Jaroslavovi zůstává jeho milující manželka Miroslava, s kterou ztrávil 64 let společného života, sestra Ditta Caldova, dcery Anne (Franz Ludwig Keiling) a Marie (Nick Scarfo), vnoučata Jonathan, Vivien, Sam a Barbara, neteře Alexandra (Esposito), Jean (Anderson), Martina (Caldova) a synovci Hugh (Grafton) and Jeff (Caldova).

Jaroslav nás opustil 25. srpna 2008 v 99 roce svého života. Zeměl ve spánku v Salvation Army Meighen Manor v Toronto, Kanada. Jeho život jej vedl z Cernigova na Ukrajině přes Moskvu v Rusku až do Prahy v Československu, poté do Hergiswil ve Švýcarsku a odtud v roce 1949 do Montrealu v Kanadě. Trvalý domov konečně našel v roce 1958 v Torontu.

Rodina by ráda vyjádřila poděkování zaměstnancům Meighen Manor za jejich laskavou péči v posledních osmi měsících Jaroslavova života.

Poslední rozloučení s drahým zesnulým se bude konat v kostele St Ambrose Church (Alderwood) 782 Brown's Line na Evans Avenue v Etobicoce, sobota, 27. září 2008 v 10:30

Rodina děkuje za projev soustrasti. Místo květin můžete ve jménu Jaroslava věnovat peněžní dar Salvation Army

ČLENSTVÍ MASARYKOVA ÚSTAVU

Jsem bývalý/á člen/ka, obnovte mi členství, posílám šek.

Chtěl/a bych se stát členem, zašlete mi informace.

Chtěl/a bych přispět finančním darem.

Příkládám šek na \$ .....

Na členský příspěvek je určeno \$20.00

zbytek, tedy \$ .....

je dar fondu MMI.

Mnohokrát děkujeme za vaši podporu. Za dary nad \$15 bude kanadským dárcům automaticky zaslán Charitable Donation Tax Receipt.

Jméno: .....

Adresa: .....

Poštovní kód: .....

Telefon: .....

Šek laskavě vyplňte na „MMI“.

11. září 2001 - 2008

Datum které ovlivnilo život každého z nás. Ať už je to zvýšená kontrola cestujících na letištích, zpřísněné předpisy na hraničních přechodech do USA, či návštěvy turistických atrakcí: reakce amerických (a následně kanadských) úřadů a všeobecná obava z dalších možných teroristických útoků proti západní civilizaci zanechaly trvalé následky na naší kolektivní psýše. A to ani nemluvíme o těch, kdo ztratili své nejbližší ve World Trade Center v New Yorku, v Pentagonu, či v poli u Shanksville v Pensylvánii...

Vzpomínám si na ten den jako večera. Pracoval jsem tehdy jako poradce informační technologie pro zákazníka ve Washingtonu, s občasným výjezdem do výpočetního střediska ve Fredericksburgu asi padesát mil jižně od Washingtonu, mezi pastvinami a oblémy kopečky překrásného státu Virginie. Noc z 10. na 11. září jsem strávil v hotelu v jižním Marylandu. Moje cesta na jih měla být pohodová: krásným slunečným rámem podél zpěněné řeky Potomac, jenom pár minut v zácpě před Key Bridge, přehoupnout se na opačný břeh řeky, a pak už proti proudu ranního provozu, kolem Pentagonu na I-395. Do desíti tam budu jako na koni... Všechno ale mělo být jinak.

Při snídani jsem se z CNN dozvěděl o nárůzu letu č. 11 Amerických aerolinií do severní budovy World Trade Center. Jenom o několik minut poté jsem byl v přímém přenosu svědkem náletu druhého letadla (United Airlines let 175) do jižní budovy. Celá místnost v ten okamžik oněměla. Během minuty nebylo v concierge k hnutí. Těch pár okamžiků v 9:03 jsem viděl zkušené a životem proťené obchodníky, manažery, konzultanty, právníky, stát v němém úžasu, mnohé v šoku a se slzami v očích. V tu chvíli bylo jedno, kdo je jaké barvy, jakého náboženství, bohatý či ne - byli jsme v ten moment všichni Američané, včetně mne, kanadského občana se středoevropským přízvukem. Po chvíli se pomalíčko rozvinula debata: kdo a proč to

udělal: Severní Korea? Čína? Írán? První domněnky, první konspirační teorie... a první zprávy o kouři stoupajícím z blíže neurčené budovy jen pár mil od hotelu. Tou budovou byl Pentagon, sídlo amerického ministerstva obrany. Dodnes mi běhá mráz

po zádech, když si uvědomím, že kdybych dosnídal jen o několik minut dříve a vydal se na cestu na jih, nebyl bych věděl nic o událostech v New Yorku, a veesele uháněl po Washington Boulevard podél severní stěny Pentagonu zhruba v době kdy do ní narazilo letadlo letu 77 Amerických aerolinií.

Zkratka přes Rosslyn a Arlington byla vyloučena. Skončil jsem s tisíci dalších frustrovaných motoristů na "Beltway" - přetíženém obchvatu Washingtonské metropole. Do Fredericksburgu jsem dorazil po poledni. Ani jsem tam nemusel - kdo nemusel, nepracoval. V jídelně byly desítky lidí, někdo přinesl televizi, diskutovalo se, mnozí měli zarudlé oči... mobilní síť byla přetížená, domů jsem se nemohl dovolat. Co jsem vždycky obdivoval na američanech je jejich neúprosná vůle pomoci lidem v

nouzi. Během několika hodin se začaly organizovat sbírky - finanční, materiální, kondolenční listiny. 12. září se rozletěla zpráva, že hasiči v Pentagonu potřebují ze všeho nejvíce - suchá trička. Hašení rozsáhlého požáru trávícího téměř 36 hodin promočilo všechno jejich oblečení až na kůži. Konečně byla reklamní trička k něčemu dobrá. Kdo je ale dopraví z Fredericksburgu do Arlingtonu? Protože jsem měl cestu zpátky do Washingtonu, nabídl jsem se.

Kolem osmé hodiny večer jsem dorazil k obsáncovanému Pentagonu. Vojská hlídka mě zastavuje, světlomet do očí. Z ampliónu se ozývá "Pull down the window, put your hands on the steering wheel!". Otevírám okénko, do kabiny v ten okamžik vletnou dvě hlavní automatické zbraně. "What's the purpose of your presence?" Vysvětluji, třesoucím se hlasem přibarveným mým slovným přízvukem, proč jsem přijel. Nechávají mě vystoupit z auta a otevřít kufr zatímco oni pozorují s namířenými zbraněmi z povzdálí - asi kdyby to bouchlo. Vytahuji krabice z potíštěnými tričky. Mezitím další dva vojáci obcházejí můj vůz a pomocí zrcadla kontrolují podvozek.

Když se ukazuje, že je vše v pořádku, vojáci skloní své zbraně a najednou jsou z nich docela obyčejní kluci v uniformách, jaké běžně potkáte na letištích a nádražích po celé Americe. "You shouldn't really be here, but try it on the North side, from Washington Boulevard", radí mi přátelsky, a při mém odjezdu dokonce vidím náznak zaslutování. Objíždím Pentagon, ale než se dostanu dostatečně blízko ze severní strany, zastavuje mě policie. Bohužel mě nemohou pustit dále, ani za mně předat trička dál. Zkousím to ještě na dvou dalších místech, včetně vojenské základny Fort Meyer na západ od Pentagonu, ale marně.

To už mi došlo, že dnes večer hasiči má trička nedostanou. Naštěstí jsem si vzpomněl, že jsem během dne v rádiu zaslechl zprávy o převozech raněných civilistů do NIH (National Institutes of Health) v Bethesda, což bylo nedaleko mého hotelu. Za dvacet minut předávám

tři krabice triček hochům kteří tam řídí provoz. Doufám a věřím, že se dostaly do správných rukou a ke svému cíli.

Vracím se do hotelu a jsem zralý na pořádného panáka a hluboký spánek. Je středa, 12. září 2001. Zítřka bych měl letět zpátky domů, do Toronta. Veškerá letecká doprava je ale zastavena. Reaganovo letiště je uzavřeno a ozývají se hlasy, že permanentně. Domů se dostanu až za dva týdny. Lety Air Canada mezi Torontem a Washingtonem jsou za několik týdnů obnoveny, a čas nepřetržitě bezpečnostní úrovně oranžové barvy na amerických letištích začíná...

Po sedmi letech se začíná rýsovat dohled všech reakcí a opatření amerických úřadů (jakkoliv dobře zamýšlených) na psychiku společnosti. Patriot Act v mnohém připomínající nechalvalně proslulý československý zákon na ochranu republiky; lidětlumící hlas když v neviněm rozhovoru dojde na téma terorismu či výbušnin; pracovníci letištní bezpečnostní služby s IQ průměrného žraloka, léčící si své komplexy buzerováním neviných cestujících... Dosáhli teroristé nakonec svého cíle? Nebylo to co chtěli? Aby se američtí občané začali bát své vlády, sebe navzájem?

Myslím že ne. Jako mnozí z mých amerických přátel, mám pevnou důvěru v americký politický systém a jeho schopnost zpětné regulace. Ať už jste příznivci republikánů či demokratů, jedno je jisté: je to systém který umožňuje "outsiderům" vstoupit do politického procesu (viz Sarah Palin a Barak Obama), kde obě strany mají dostatek možností prezentovat své postoje a dát je k posouzení voličům, a kde široké spektrum svobodných médií (od radikálně levicových až po ultrapravicových) přispívá k otevřenosti společenské výměny názorů. Ať už zvítězí v nadcházejících amerických prezidentských volbách kdokoli, jedno je téměř jisté: trauma události 11. září 2001 se blíží ke konci.

Nová administrace přinese nové tváře, nové myšlenky, a nové ovzduší do americké společnosti. Bude to příležitost podívat se na uplynulých sedm let s vyšším nadhledem, a já jsem pevně přesvědčen, že americká (a potažmo i kanadská) veřejnost se této příležitosti chopí a náležitě ji využije.

Jaroslav Kott

Hledám pána nebo paní na doučování českého jazyka pro 9ti letého chlapce ve městě Guelph. Učitelské vzdělání není podmínkou.

Volejte večer na 1-519-265-5265

České knihy, filmy, CD a další české věci
Zdarma 60ti stránkový jarní katalog

www.czech-books.com

1652 Mountbatten Pl.
Victoria BC
V8S 5J9
Canada

Toll free: 1-877-287-1015
Fax: 250-370-2847
Email: mail@czech-books.com

czech-books.com
Because reading keeps your mind in Czech

roscher
transport international

Námořní A Letecká Doprava
Do Čech, na Slovensko, a ostatních zemí Evropy

- Ve sběrných kontejnerech, celokontejnerech - 20 a 40ft
- Pravidelné sběrné letecké zásilky přímou linkou ČSA
- Celní odbavení a rozvoz zboží po celé Evropě
- Poradenství a logistické zpracování mezinárodních přeprav
- Dopravní pojištění

Tel: (905) 403.1093

2359 Royal Windsor Dr. # 8. Mississauga, Ontario L5J 4S9
e-mail: admin@roscher-transport.com

www.roscher-transport.com

Za Helly Haidelmayerovou

“Elegantní, distingovaná, inteligentní a velice přátelská dáma”, tak ji ve svém rozloučení při pohřebním obřadu v Torontu dne 5. srpna 2008 popsala Blanka Rohnová, místopředsedkyně Českého a Slovenského sdružení v Kanadě a poslední předsedkyně Dámského odboru sdružení. Marie Paulyn se ve svém rozloučení jménem Ulyssean Society zmínila o Hellyně “nádherných vlasech, vrubících aristokratickou tvář”, o přátelství s Johnem McLeishem, o Hellyně tělesném i duševním elánu.

Helly Haidelmayerová se narodila 23. ledna 1919 v Plzni. Měla štěstí na rodiče: její otec, známý plzeňský advokát (také přednášel právo v Praze a napsal o tom knihu) dceruše před spaním recitoval Homera a Virgila a nepřekvapuje, že Helly často denně chodila na koncert nebo na operu – ještě loni se nezřídká zúčastnila pěti až šesti kulturních akcí. V dětství studovala klavír a housle, do stáří milovala auta (její první auto se jmenovalo “Bílý blesk”), závodní koně a rychlost motocyklů.

Když Helly bylo něco přes osmnáct, potkala svoji životní lásku, Ottu, o deset roků staršího než byla sama. A ti dva se rozhodli, že se vezmou. Jenže Helly potřebovala souhlas maminky. A maminka

řekla: ne. Helly přestala studovat (byla výborný student a v posledním ročníku) a šla na hladovku. Nakonec se ty dvě dohodly, že když Helly půjde na pár měsíců do Francie a během té doby se nesetká s Ottou, a když po návratu domů si ještě pořád bude chtít vzít Ottu, maminka dá souhlas. Tak se také stalo: Helly a Otto se vzali. Ji bylo devatenáct a Otto byl o deset let starší. Psal se rok 1938. O rok později jejich Československo okupovaly jednotky Hitlerovy armády a tři roky po konci války přišel puč. Otto a Helly byli duše svobodné a bránili svobodu své vlasti, jak dovedli a několikrát skončili ve vězení.

Až jednou, kdy oba byli na svobodě, se rozhodli uprchnout. A uprchli. Rok čekali v Salzburku, než je přijala Kanada. V roce 1950 se vylodili v Halifaxu a krátce nato je přivítalo Toronto.

Jako většina uprchlíků začali s ničím. Hellyno první zaměstnání bylo v cestovní kanceláři. Kancelář měla dva zaměstnance: Helly a majitele, který hned druhý den musil někam odcestovat. Helly se ujala vedení kanceláře. A poněvadž byla žena sebevědomá, den přežila se ctí. Později

Helly ve věku 52 let, 1971

vlastnila dva módní obchody, polovičku společnosti vyrábějící a dovážející sýry, překládala, byla instruktorkou ve YWCA.

Helly se velice angažovala v životě naší komunity v Torontu. Byla členkou Českého a slovenského sdružení v Kanadě a jeho Dámského odboru. Po 25 let byla ve výboru Kampeličky, kde zastávala pozice ředitelky a místopředsedkyně. Byla členkou vedení Svazu pro vědu a umění, farnosti sv. Václava a podporovala naše bazary, klub seniorů, koncerty, výstavy a Nové

divadlo. Zároveň byla aktivní i v kanadské veřejnosti.

Podporovala torontskou symfonii, balet, kanadskou operu a divadlo Tarragon. Také se zúčastňovala různých lekcí na torontské universitě a v Centru ruských, evropských a východoevropských studií. Jinými slovy, osoba s rozsáhlou škálou zájmů.

O tom o všem citlivě hovořil při pohřebních obřadech Peter Haidelmayer, syn zrozený z velké lásky Helly a Ottu. Zrozený z velké lásky a vyrůstající ve velké lásce obou rodičů. Jen čtyři roky později Otto zemřel. Ve spánku.

Hellyny vlasy změnila barvu. Později v životě Helly obohatilo intelektuální přátelství s vychovatelem, spivatelem a básníkem Johnem McLeishem. S oběma se rozloučila ve stejné síni, ve které se s ní loučil její syn. Matka a syn měli nádherný vztah. Peter svoji matku viděl krásnou uvnitř i z vnějšku, silnou, statečnou, laskavou, distingovanou a moudrou. Svě rozloučení zakončil slovy: „Děkuji Ti, že jsi mi dala život, že jsi mi dala všechno, co jsi mi mohla dát, Tvé přátelství - má velká přítelkyně. Tvoje láska ke svobodě Tě přenesla přes moře - láska snad překlene všechno. Děkuju maminko. Nashledanou.“

Petr Haidelmayer
Tento článek je amalgám rozloučení Blanky Rohnové při pohřbu Helly Haidelmayerové a původního článku Josefa Čermáka.

Má vlast pod taktovkou Kerriho Strattona

Odborníci o kanadském dirigentu Kerrim Strattonovi tvrdí, že přináší staré světové hudbě novou dynamiku. A kdo měl možnost jej poznat, ví, o čem je řeč. Jeho otevřené srdce, pozitivní ladění, radost z každého plně prožitého dne, duchovní naplnění z otcovských povinností a rozevlátý záber hudebním světem – to všechno je Kerri Stratton. Všechno dělá naplno. Jezdí po celém světě, diriguje světoznámá hudební tělesa. Nejlépe se však cítí v České republice. Hned z mnoha důvodů, o kterých hovoříme s šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Torontské filharmonie, od loňského roku držitelem ocenění Ministerstva zahraničních věcí ČR Gratias Agit za šíření české hudby ve světě.

ND: Proč máte rád českou hudbu?

KS: Přemýšlel jsem hodně dlouho o tom, proč českou hudbu tak miluji. V prvé řadě proto, že ke mně hovoří určitým druhem melancholie. K českým dílům 19. století není zapotřebí žádného vysvětlení o tom, co je romantické období v hudbě, natolik to hudba vysvětluje sama. Když jsou Češi šťastní, tak to poznáš, že jsou šťastní. V Dvořákových Slovanských tancích kupříkladu – to je prostě fantastické! Introspektivní povaha české tvorby je velice blízká irské povaze, skladby obsahují bohatou melodii. A jestliže se podívám na díla, jako je Smetanova Má vlast, pak jsou velice vlastenecká. Smetana miloval domov. Ve skladbě je poetika, je v ní bohemistická síla. Anebo v symfonii o Vltavě – tam je síla, energie – český patriotismus je tak rozdílný – není o armádě, ale o jímavé lásce k vlasti.

ND: Kterého z českých skladatelů máte nejraději?

KS: Chcete, abych se jednoznačně vyjádřil, a to není v tomto případě pro mě jednoduché (s úsměvem). Nuže tedy, jsem velmi šťasten, když diriguji Dvořáka. Miluji jeho muziku.

A to pro všechny ty charakteristiky, které jsem už vyjmenoval. I v těch nejveselejších Dvořákových dílech je obsažena interní poetika. Je to něco, co považují za skutečně rezonující. Proto ho miluji.

ND: Měl jste možnost navštívit Českou republiku mnohokrát, která města Vás zaujala?

KS: Ztratil jsem už jednoznačný přehled, ve kterých městech a kde všude jsem v

Česku již byl. Zůstal ve mně jednoznačný pocit, že se tam cítím šťasten. S manželkou jsem tam na Krivoklátu měli svatbu, máme český oddací list. Bylo to velice romantické. Přirozeně, milujeme Krivoklát. Velice se nám líbí Praha, samozřejmě, komu by se nelíbila. Mám ale velice dobré zkušenosti i s menšími městy, jako je třeba Olomouc. A samozřejmě, kamkoliv v Česku jdeš, můžeš mít “tobry český pivo a tobry cesky knedniky” ... (spiklenecký smích). Je příjemné v této zemi cestovat.

ND: Co můžete o Čechách jako celku říci, jak na Vás působí?

KS: S Čechy mám spojenou především literaturu. Češi, to je literatura. A pak humor. Aby člověk Čechům porozuměl, musí je poznat osobně. Když čtete Haška, což je absolutní klasika, tak zjistíte, že Češi mají fantastický smysl pro humor, a humor je pro ně obrana proti světu: ať už život člověku udělá cokoli, nikdy ale nemá ztratit schopnost se smát. A to je snad nejtýpější české specifikum.

ND: Vy jste četl Švejka?

KS: Samozřejmě. Osudy dobrého vojáka Švejka já miluji! To je v literatuře to nejlepší. Když člověk čte Švejka, má pocit, že se to všechno doopravdy stalo. I ten státní nepořádek v tehdejší Vídni. Švejk je podle mě reprezentantem či symbolem českého ducha. Švejk je elementární novela na pochopení české mentality. Já jsem vášnivý čtenář, ale odmítnám se, že nelze udělat odpovídající překlad do angličtiny. A naopak, člověk musí poznat Čechy, aby pochopil Švejka.

ND: Získal jste v ČR i špatné zkušenosti?
KS: Ne, to bych musel hodně vzpomínat. Ovšem je nemožné přijít kamkoliv a nezažít

příležitostně zklamání. V naprosté většině jsem tam získal jen ty pozitivní.

ND: Co byste přál Čechům co se hudby týče?
KS: (úsměv) Češi nepotřebují ode mne žádná přání. Oni jsou nevyčerpatelní muzikanti. Pokud se díváte na Českou filharmonii, je to vynikající orchestr – to je dokázáno. Když mluvím o muzikantském umu této filharmonie, pak musím použít jediného (ale přesně vystihujícího) slova – telepatie. Ano, Česká filharmonie, to je o telepatii. Myslíš na něco a oni to zahrají. Je to fenomenální, nikde na světě jsem se s tím nesetkal. Nemusíš o tom mluvit - když to cítíš, oni to zahrají. To se nestane jinde na světě.

ND: Které orchestry jste tam dirigoval?

KS: Minulý rok jsem měl v Kanadě český filharmonický komorní orchestr na turné, ten jsem dirigoval v Českém Krumlově na 17. Mezinárodním hudebním festivalu. Bylo to překrásné. Jejich hudba vypoovídá o české romantice. Dále jsem dirigoval Moravskou filharmonii a řadu rozhlásových orchestrů v Praze. Všichni to jsou – “my god” - skvělí muzikanti. Také jsem získal zkušenost na Slovensku s rozhlásovým orchestrem v Bratislavě a i v Košicích, což jsou také vynikající orchestry.

Kerri Stratton, šéfdirigent a umělecký ředitel Torontské filharmonie, dokáže o české hudbě hovořit hodiny. Snad také proto si vybral Smetanův cyklus symfonických básní Má vlast jako zahajovací koncert k otevření nové hudební sezóny 2008/09. Jako jediné těleso v Kanadě chce zároveň s námi vzpomenout 40. výročí Pražského jara roku 1968 a nedávné úmrtí světového, původem českého, podnikatele Tomáše Bati ml.

Připravila Věra Kogoutová

Malé přístroje k velkým zbytečnostem

Kamarád Zdeněk se vrátil po měsíční návštěvě Česka a hned jsme si smluvili besedu; spěchal jsem do kavárny Books&Beans a v chůzi mudroval čípek to je, že návštěvníci mají zhusta více dojmů a zpráv než rodáci, kteří tam žijou? Proč krajani, kteří žijou ve svém kraji nevidí a nevnímají co cestovatel postřehne. Sotva jsme sedli ke stolků a kávé, Zdeněk vytáhl z kapsy dárek z Čech: "Tepometr" řekl, a já se radoval, když dodal, že to je náramkový přístroj na měření srdečního tepu, a že to kdejaký sportovec v Čechách, užívá při sportu.

"Báječné a díky!" vyjekl jsem, prima dárek, kterým obdaruju syna k narozeninám. "Hahaha", zamečel Zdeněk, "já tepometr dostal jako dárek, abych obdaroval Tebe, protože nemám potřebu si měřit tepání srdce, a Ty obdaruješ synka tepoměrem." Taková harmonie ve věci sledování tělesných procesů nás oba potěšila.

"V Čechách je teď velká móda užívat malé přístroje k velkým zbytečnostem", pokračoval Zdeněk; "moje sestra má mírnou cukrovku a každé ráno započiná měřením cukru v krvi, a pak říká věci jako: dneska Ti makové koláče neupeče,

protože mám vysoko cukr, a řekne mi s povzdechem nějaké číslo, jehož smysl neumím objasnit. A další den ráno oznámila, že má nízký cukr, a upekla meruňkovou bublaninu, a pochutnali jsme spolu, a další den měla zase vysoký cukr ..."

Diabetik se má vyhýbat cukru, řekl jsem ze svých mini-znalostí o cukrovce, a Zdeněk vzdychnul a vysvětlil, že sestra miluje sladké, a jí sladké když má cukr dole, aby po tom sladkém, zas byl cukr nahore. Kdyby to měřidlo cukru neměla, a myslela, že má furt cukr vysoko, asi by si na sladké

pochoutky vůbec netroufla.

Oba jsme se smáli, i když to nebylo k smíchu, a Zdeněk pokračoval:

"Švagr je vášnivý cyklista, a má veškerou cyklistickou výbavu a dvě horská kola, tak mne pozval na vyjížďku po svých oblíbených cyklostezkách; nejdřív jsem si

musil nasadit tepoměr a každý kilometr na mě volal jaký mám tep, a já řekl číslo, a podle toho on reguloval rychlost šlapání. My jsme nejeli podle krajiny, ale podle tepometru, a když jsem nahlásil 180, nařídil zastavit a odpočinout si. Když jsem mu po 10 kilometrech řekl, že tepometr nechci, řekl přísně, že si mne nevezme na svědomí, když mne raní mrtvice, protože nemám cyklistickou formu, kterou on má, ale bez tepometru nevyjede na žádnou cyklo-cestu. Optal jsem se, co by dělal, kdyby mi tep vyletěl ku 200, a on řekl, že by zavolal sanitu a pohrozil mi mobilním telefonem, který měl připnutý na opasku cyklistických kalhot."

Chtěl jsem zavzpomínat, jak jsme jezdili na kolech a nevěděli, že nějaký tep máme, ale Zdeněk byl rozjetý, tak jsem poslouchal:

"Byl jsem na veliké žranici a pijatice se spolužáky a zábava a legrace byla ohromná, a náhle jeden účastník pikniku vytáhl měřič tlaku a jednomu po druhém měřil tlak a uděloval rady, kdo by už neměl pít alkohol, a kdo může. A představ si, že někteří z velkých pijanů z naší třídy si dali říct, aby už nepili a nezvyšovali si tlak, a objednali si minerálku. Co si takového jsem nikdy neviděl."

Chceti jsme se oba té divně závislosti na moderní technice, která podává informace o stavu metabolismu a diriguje konání lidí...

"A ještě jeden takový techno-zážitek z Čech Ti povím", pokračoval Zdeněk, "pozvali mne kamarádi na golf, který moc neumím, ale bylo nádherné dopoledne a golfové hřiště bylo nádherné a blbli jsme tam jako kluci; najednou jeden účastník sedl do trávy, chytil se za hrudník a vzdychnul cosi jako, že mu buší srdce, aby to nebyl infarkt, a náraz bylo vytaseno z kapes patero mobilů a volali záchranku. Já klečel u toho nešťastníka a prosil ho, aby kašlal co může, že to je první věc, kterou se může infarkt odvrátit a on kašlal jak dovedl, div se nepozvracel. Opodál stálo zaparkováno 5 automobilů a řekl jsem, proč ho někdo neovozte, ale řekli mi, že sanitka přijede v několika minutách...Sanitka s houkáním přijela až na trávu, pacienta naložili na nosítka a odjeli. Pochopitelně bylo po golfu i po náladě, protože houkající sanitka připomene každému šedesátníkovi smrtelnost, že co se stalo Frantovi, může potkat každého. Frantu drželi v nemocnici 2 dny a třetí den jsme se potkali v hospodě u piva."

Tak co to bylo, vyzvídal jsem, a Franta řekl, že to byl záchvat paniky, který vypadá jako infarkt, a že to už měl třikrát, včetně trojí jízdy na pohotovost."

Tomu jsme se nesmáli, protože máme tady v Sudbury několik známých, kteří taky úzkosti a paniky zažívají pravidelně, a takové příhody jsou velmi krůšné.

"Tak to na ilustraci", shrnul Zdeněk, "jak nové technické trety, jako tepometry, cukrometry, tlakoměry a mobily, posunuly české zdraví na vyšší úroveň."

Myslíš si, řekl jsem opatrně, že taková závislost na měřidlech stavu zdraví je

faktický pokrok anebo jenom dočasná móda a zalíbení v technických hračkách?

"Myslím, že to bude rostoucí jev a trvalý stav závislosti na blblinách..."

Jako třeba užívání SKYPE, řekl jsem vyzývavě, protože obajsmetímtooskvostným komunikačním pokrokem nadšení a jeho využíváním vsutku zklamání; bylo vidět, že Zdeněk rekapituje tu užasnou explozi připojování svých přátel na SKYPE, která začala před 2-ma lety, a prodlužující se odmly a odpojování od SKYPE, takže za pouhé 2 roky Zdeněkovi ze stovky nadějných skajpisů z houfu kamarádů, spolužáků přátel a příbuzných zůstali jenom 2,3 věrní komunikátoři.

Zdeněk ví, že tu jeho story o skajpování znám, tak jako on zná tu moji, stejnou. Řekl jsem, že všechny ty tepoměry, cukroměry a tlakoměry se brzo poztrácejí, pokud a zapomenou, a že informace, které chvilku vypadají zajímavě, přímo existenciální, jsou vlastně nesmyslné, protože život nijak neobohacují a nerozšiřují.

"Myslíš, že to bude i osud mobilního telefonu?", optal se významně Zdeněk, který mobil s sebou nenosí, a ví, že já taky mobil nenosím, protože nechceme být furt v dosahu a někomu k dispozici.

Myslím si to, řekl jsem nespokojeně, i když to nikomu neřikám, abych nebyl k smíchu; ale už dnes, všimni si, že každý uživatel mobilu podívá při cinknutí mobilu na obrazovku a dává si sakramentský pozor, komu odpoví, a který hovor ignoruje.

Domluvili jsme se na příští týden na další besedu o návštěvě Zdeněka v Česku a šli každý za svým; cestou domů jsem rozvažoval, jestli ten příklad o značné marnosti pokroku ilustrovaný na příkladu SKYPE nebyl moc staromilský, a vzpomínal jsem na své kumpány, kteří SKYPE začli a brzičko ukončili; vyjmenovával jsem jména jako Herout, Piatkovský, Lojkásek, Supčík a Slezák, Šimeček a Boháč, a za chvíli mne to vyjmenovávání otrávil, že si vlastně nemáme co říct, nemáme nic moc společného, ačkoliv pořád máme barevnou minulost a nějakou tu slibnou budoucnost. Vytáhl jsem z kapsy tepoměr, prohlídnul si v chůzi vkusnou krabičku, a měl jsem radost, že mám šikovný dárek pro sportovce Rostika k narozeninám.

Rostislav Firla

SLOVENSKÁ MLADÁ SCÉNA
 UVÁDZA POPULÁRNY SLOVENSKÝ MUZIKÁL
NA SKLE
MAĽOVANÉ
OKTÓBER 17-19, 2008

Premiéra sa bude konať v piatok, október 17. o 20:00 hod.
 Ďalšie predstavenia budú v sobotu, október 18. o 20:00 hod.
 a v nedeľu, október 19. o 16:00 hod.

Vstupenky si môžete objednať na tel. 416-792-8694 alebo entertainment.zamada.sk
 Cena vstupenky \$20.00 pre dospelých a \$15.00 pre študentov a deti. Viac info: slovanskescena@yahoo.com

Michael Power / St. Joseph High School 105 Einingate Drive, Etohosko
 (Lokality: Eglinton & Resforth Dr.) PARKOVANIE ZDARMA

CAINADA SK PRODUK

SLOVENSKÁ MLADÁ SCÉNA
 SLOVAK YOUTH THEATRE

Fotosoutěž Nového Domova

Tak, a začal školní rok.

Vzpomínáte
 na návraty do školních lavic každé září?

Paní učitelka (výjimečně pan učitel) rozdala nové sešity a učebnice, přivítala nové žáky, a konec prázdnin najednou dostal hmatatelnou podobu. Prvním úkolem obvykle bylo slohové cvičení na téma

"Jak jsem prožil(a) prázdniny".

Jelikož obrázky popíší vaše zážitky docela věrně, prosíme vás, milí čtenáři, zapojte se do fotosoutěže na toto proslulé téma.

Zašlete nám fotografie,
 které nejlépe zachycují vaše léto.

novydomov@masaryktown.org

uzávěrka 20. října, 2008
 vybrané fotografie budou vystaveny v Novém Domově.

Josef Beran

Česká televize připravuje dokument o kardinálovi Beranovi.

Msgr. prof. Josef kardinál Beran (29. prosince 1888 Plzeň – 17. května 1969 Řím) byl katolický duchovní a teolog, 33. arcibiskup pražský a primas český v letech 1946–1969. Byl politickým vězněm nacismu i komunismu, a komunistický režim mu navíc po většinu času znemožnil spravovat diecézi. Po jmenování kardinálem prožil poslední roky svého života jako vyhnanec v Římě. Je jediným Čechem, kterému se dostalo té pocty být pohřben po boku papežů v kryptách svatopetrské baziliky v Římě. V roce 1998 byl zahájen proces jeho blahověření.

Jako jeden ze symbolů odporu proti totalitním režimům, kardinál Josef Beran, se dočkal filmové podoby. Dokument připravuje Centrum náboženské tvorby České televize v Brně. Diváci ho poprvé zhlédnou zřejmě 29. prosince, v den 120. výročí Beranova narození. Kardinál Beran se postavil proti nespravedlnosti a násilí a byl ochoten za svůj postoj trpět. Narodil se v Plzni v rodině učitele. Vystudoval plešnické gymnázium, poté odejel studovat boboslovectví na papežskou univerzitu v Římě (1907–1911). Po vysvěcení na kněze (1911) pokračoval ve studiu teologie (doktorát 1912). V letech 1912–1917 působil jako kaplan (Chýše, Prosenice, Praha), dále působil nejprve jako učitel a posléze ředitel na ženském učitelském ústavu sv. Anny (1917–1928). Od roku 1928 vyučoval jako

docent pastorální teologii na Teologické fakultě UK, v roce 1932 se stal profesorem teologie a později rektorem pražského arcibiskupského kněžského semináře. V roce 1942 byl po atentátu na Heydricha zatčen a vězněn v koncentračních táborech Terézín a Dachau. 4. listopadu 1946 jej papež Pius XII. jmenoval arcibiskupem pražským.

Po komunistickém převratu odmítl podřídit církev komunistické moci, vystoupil proti komunisty zřízené podvratné „Katolické akci“ a exkomunikoval a suspendoval kněze Josefa Plojghara, který přes jeho přísný zákaz přijal místo v komunistické vládě. Přes enormní nátlak státu exkomunikaci nikdy neodvolal. Plojghar Beranovi zárok proti své osobě nikdy nezapomněl a systematicky využíval svého vlivu na komunistickou proticírkevní politiku k prosazení maximálních restrikcí. V letech 1949–1963 byl kardinál Beran protiprávně internován StB na různých místech Československa, nejprve v arcibiskupském paláci v Praze (1949–1951) a posléze jinde (Roželov, Růžodol, Paběnice, Mukařov, Radvanov). Beran dostal povolení opustit republiku a odjel do Říma na slavnostní kreaci. Tato cesta ale znamenala vyhoštění z rodné země.

Hodinový dokument mapuje vzpomínky pamětníků, čerpá i z archivních materiálů a výpovědi historiků. Doplní ho i hrané scény. Je důležité přiblížit a věrně dokumentovat život takových velíků, jako byl kardinál Beran.

ČTK, Wikipedia, upraveno.

Češi kacíři

Češi jako kacíři projektu Evropské unie - tak o České republice píše prestižní britský týdeník The Economist ve svém posledním vydání. A tak jsou Češi opět na pranýři. Podle encyklopedie kacířství, hereze, či blud označuje původně takový teologický názor, který „volí“ nebo si „vybírá“ určitý odlišný pohled, který je neslučitelný s obecnou vírou dané církve, tj. ortodoxii. Zastánce hereze je touto církví označován jako heretik, kacíř či bludař. Ale téhož pojmu se užívá též v přeneseném smyslu pro pojmenování nenáboženského názoru na nenáboženskou „ortodoxní“ záležitost.

Termín kacíř je zevšeobecněním pojmu katar (z řeckého καθάρσις katharos čistý), což byl příslušník francouzského středověkého náboženského hnutí, jehož stoupenci byli vyvražďeni křížovými výpravami počátkem 13. století. Pojmy kacířství a kacíř se používají pouze ve vztahu ke středověkým herezím. Znamená to tedy, že podle týdeníku The Economist se Češi chovají v EU jako ve středověku? Magazin jen nervozně reaguje a připomíná, že v předsednickém křesle EU zasedne od počátku příštího roku na šest měsíců země, která se vyznačuje „pragmatickým skepticismem“, kde má velký vliv úhlavní kritik evropského společenství prezident Václav Klaus. „Ovšem to neznamená, že jsou k EU nepřátelští, přestože je mnozí v Bruselu z pohodlnosti řadí na seznamu euroskeptiků hodné vysoko. Spíše však

mají smysl pro podvratnou činnost, která spočívá ve zpochybňování základů tradiční moudrosti Evropské unie,” píše týdeník s tím, že na tom všem v současnosti hodně záleží. Češi totiž s předsednictvím EU převzou i „dohled“ nad schvalováním lisabonské smlouvy, která musí překonat problém, jenž vyvolal nesouhlas irských voličů v referendu. Sázkou na jistotu je i skutečnost, že v oblasti zahraniční politiky bude v první polovině roku 2009 řeč hlavně o Rusku. A v obou případech jsou prý Češi „jinověrci“. Česko podle The Economist nevěří Francouzům a Němcům, že lisabonská smlouva je životaschopná a mávnutím proutku promění EU ve světovou velmoc. Evropskými kacíři jsou prý Češi i v případě Ruska, byť nejsou ve svém vyjadřování tak razantní jako například Poláci.

Česká vláda údajně nevěří současné unijní politice směřem k Rusku, kterému podle týdeníku Evropané přátelsky nabízejí ruku a doufají, že Rusové si jednoho dne uvědomí, že spolupráce je i v jejich zájmu. Podle Prahy však nejde o strategii, ale o pouhé řečnění. „Češi věří v Evropu. Nevěří však v grandiózní vize, nekončené smlouvy a institucionální změny, které vyřeší všechny problémy. V Bruselu je takový pragmatismus kacířstvím. Přesto si týdeník The Economist udržuje pozitivní náhled a důvěru v kacířské Čechy; “Příští rok vypadá slibně,” uzavírá týdeník.

ČTK, Radio Praha, upraveno

Whittamore's FARM
Your Farm in the City

Come Share Our Garden and Pick Your Own...

FRESH Sweet Ontario
Fall Raspberries
Fall Strawberries

Also
Tomatoes Beans
Peppers Melons
Eggplant

Pick Your Own Hours
Wednesday to Sunday
9:00 a.m. to 5:00 p.m. Closed Mondays
and Tuesdays

8100 Steeles Ave. East, Markham
905-294-3275
www.WhittamoresFarm.com

Late Blooming Ontario Strawberries are in Season!

Late Blooming Ontario Strawberries

Ready to Pick!

Společně zariadíme letenky

**CESTY NA SLNKO
A DO CELÉHO SVETA**

**VOLAJTE:
TATRA TRAVEL INC.**
827-A Bloor St. West
Toronto, ON M6G 1M1

Telefon: 416-537-7698
E-mail: tatra_inc@hotmail.com

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1968

638 Queen St. W. Toronto ON M6J 1E4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

HARTL & BELL LLP
CHARTERED ACCOUNTANTS

**Tax, Accounting
and Audit Services
Daňové, účetní a
auditorské služby**

PAVEL HARTL
MBA, CFP, CA
416-365-0042
paul@hartlbell.com
www.hartlbell.com

SEAT SALE!

AUSTRIAN AIRLINES
September 8 – December 17, 2008
TORONTO > PRAGUE / BRNO / VIENNA

LUFTHANSA AIRLINES
August 31 – December 8, 2008
TORONTO > PRAGUE

Tatiana Jantoska
TRAVEL CONSULTANT
TEL 416-922-7775
416-626-9779
TOLL FREE 1-877-922-8775
tatianatravel08@yahoo.com
www.interrtravel.ca

Call Today for YOUR Reservation!

INTERNATIONAL TRAVEL
208 Bloor St. West, Suite 505,
Toronto, Ontario M5S 3B4

HLEDÁM potomky prvních přistěhovalců z Evropy,
území současné České republiky (dříve Československo, doba Rakousko-Uherska), jejichž jméno bylo SASKA, za účelem doplnění rodové kroniky.
Předem děkuji za jakoukoli pomoc, kontakt nebo informaci.
Stanislav Saska, Praha.
Kontaktní osoba, více informací: Jan Gregor, Pod Zvonárkou 10, 120 00 Praha 2,
ČR. E-mail: jangregor.praha@gmail.com, tel.: +420-776-717-676.

PŘEKLADATELSKÉ SLUŽBY
Úřední dokumenty - Ověřené překlady - Řídičské průkazy (asistence při testu)
Pomoc při právních záležitostech
Accredited Czech/Slovak Interpreter
Ministry of the Attorney General, Employment & Immigration Canada
TEL.FAX: 416-754-7710 MARTIN BONHARD

Marhounek

Stanislav Moc

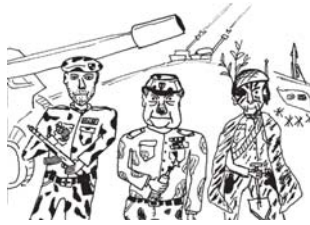
Marhounek byl vojenský kuchař, který v hodnosti praporečká nebo nadpraporečká, to už si přesně nepamatuji, vládl železnou rukou kuchyňskému personálu tábořské „Tabačky“, kde jsem i já v roce 1965 vykonával vojenskou základní službu. Ten personál se skládal z Marhounka, několika kuchařů z povolání a mnoha nešťastníků, na které připadla služba v kuchyni.

Makat pod Marhounkovým velením byly galeje. Vyžadoval naprostou čistotu na které si zakládal tak, že většina vojínů, kteří měli tu smůlu, že dostali službu v kuchyni, se vracela ze služby naprosto vyčerpaná. Ruce měli rozmáčené z neustálého mytí a kolena otačená z umývání podlah. Žádné mopy, nebo snad hadr přehozený přes koště, kdepak holenkové, pěkně po staru, na kolena a rejšákem cidit do běla! Navíc Marhounek naháněl hrůzu fvaním. Řval tak, že praskalo sklo a třásla se nejen okna, ale především kolena nešťastníků na které se rozeřval.

Jeho fvaní bylo proslulé nejen svou silou, ale i výhružkami, že dotyčného zavře až zčerná. „Do Sabinova tě pošlu, tam tě naučej makat!“ řval na nešťastné maniky, kteří nedokázali pracovat rychle, čistě a k jeho plné spokojenosti. Sabinov byla obávaná vojenská věznice, kde s vězni zacházeli jako s otroky, toho jsme se báli všichni. Jediné, co bylo horší než makat v kuchyni bylo skládat uhlí. Tam jste si mákli tak, že se vám po šichtě kolena třásla také a přitom na vás nikdo neřval. Navíc u uhlí jste se nenajedli. U Marhounka v kuchyni neexistovalo, aby někdo z personálu trpěl hladem. V kuchyni, jako jediném pracovišti v objektu kasáren, se dodržovala ranní a odpolední svačina. Disciplínu ovšem Marhounek utužoval musel neboť vařil pro sedm set vojáků denně. Snídaně, obědy i večere. Sedm dní v týdnu kromě neděle, kdy se ke snídani vydávala strava na celý den v podobě salámu a chleba. Bez disciplíny se takové množství jídla nemohlo ani navážit natož vydat.

Bál jsem se Marhounka jako každý jiný základák a službu v kuchyni hluboce nenáviděl i když byla s jídlem navíc, ale dostával jsem ji skoro pravidelně. Můj přímý nadřízený, velitel mé čtyř, svobodník Doubek, mi ji přiděloval kdykoliv mohl. Jméno Moc měl zkrátka v podvědomí

a jakmile bylo třeba vyslat někoho na nějakou podřadnou nebo nepřijemnou práci už jej vykřikoval. Takže když místo volného víkendu potřeboval „Děvčák“ osm maniků na brigádu ve městě byl jsem z naší čtyř automaticky vybrán. Makat v sobotu a v neděli se nechťelo nikomu, ale když jsme my postižení cestou na pracoviště zjistili, že se jedná o brigádu v místním pivovaru, značně jsme ožili v předtuše pěkné odměny. Ta odměna nás nejen nezklamala, ale přímo nadchla i když práce sama byla fuška. Nosili jsme pytle ječmene po točitých schodech až pod střešou pivovaru. Těch

pytlů bylo hodně a byly těžké. Tahali jsme je několik hodin na ramenou a ke konci už se nám všem podlamovaly nohy, ale za odměnu jsme po zbytek odpoledne mohli konzumovat lahové pivo, které pivovarní skladoval v zubatých hradeb. Bylo nádherné odpoledne, seděli jsme do půl těla nazí na hradbách, popijeli pivo a pokřikovali po náhodných divkách, které občas prošly pod hradbami. Zkrátka krásna! Bylo mi jasné, že až svobodník Doubek zjistí o jakou brigádu se jedná, že mne na ni již nikdy nepustí a proto jsem šel za pivovarnickým mistrem a zeptal se ho, jestli byl s naší prací spokojen. Chťel vědět, proč se ptám. „Protože by mnohým z nás pomohlo, kdybyste do kasáren zavolal, že jsme pracovali dobře. Vylepšilo by nám to politický posudek, víte?“

„Jo takhle“, zamnul si bradu mistr: „neboj, nech to na mně!“

A pak do kasáren zavolal a nejen, že nás pochválil, ale vyžádal si, aby mu přišel velitel poslat ty samé brigádníky, aby nemusel znova zaučovat nové a ztráčet tak čas!“

A tak se stalo, že jsem celý rok chodil jednou za měsíc na brigádu do pivovaru a vracel se v náladě, kterou mi všichni z čtyř záviděli. Pak se čas posunul a první rok byl pryč. Byli jsme vyučenými tankisty a převedeni k bojovým útvarům. Každý k jinému. Já jsem měl jít do Pisku. Večer před odchodem velitel Tabačky vydal zákaz vycházek. Navíc se domluvil s hospodami v Táboře, které všechny v šest večer zavřely. Takže když jsem s kamarády, s kterými jsem rok sloužil a už nikdy je neměl vidět, přešel zeď a šel na vycházku na černo, byla situace na pováženu. A to byl ten moment, kdy jsem si vzpoměl na pivovar! A nejen vzpoměl, ale vlezl tam a začal házet kamarádům piva pod hradby. Bohužel, už byla tma a tak ne každou láhev chytili a ty co nechtyli se roztrfístily o betonovou silnici a tak krásně u toho bouchly, že to uslyšel noční hlídač a začal mě honit. Jelikož přišel z míst odkud jsem do pivovaru vlezl mohl jsem uniknout jen skokem přes hradby. Tím skokem jsem si odnesl následky na celý život. Levý kotník zlomený a pravý roztrfístěný. Samozřejmě, že mě chytili i když jsem na těch nohách dokázal ještě přeběhnout ze světelné pouliční lampy do stínu stromu, ale dál už to nešlo. Policie, psi... ale nakonec mě převezli do nemocnice, kde mně bez umrtvení namačkali kosti v roztrfístěném kotníku nazpět...

Za týden mě převázeli vojenskou sanitkou z Táboře do vojenské nemocnice v Českých Budějovicích. A tou jel do Budějek i nadpraporečká Marhounek. Jel nakupovat proviant, ale celou cestu seděl se mnou vzadu u lůžka a bavili jsme se.

Poprvé jsem toho člověka slyšel mluvit normálně a bez fvaní. A radil mi! „Napiš pivovaru omluvu a že jsi ochoten zaplatit škodu! Jinak skončíš v Sabinově a to bych nepřál nikomu, ty troubo!“

Poslechl jsem a z nemocnice v Budějovicích jsem poslal pivovaru omluvný dopis. Odepsali přesně podle Marhounkových předpovědí. Oficiálně, že to, co jsem udělal se neslučuje s chováním příslušníka československé lidové armády ale... ale když pošlu 25 korun (ano, dvacet pět korun, čili pakatel, cenu dvou krabiček cigaret!), že budu považovat škodu za vyrovanou a celou věc za uzavřenou. Takže když velitel útvaru požádal vojenského prokurátora, aby mě exemplárně potrestal dvěma roky v Sabinově a ten požádal pivovar o žalobu, pivovarníci odpověděli v tom smyslu, že věc už byla dávno vyřízena k jejich plné spokojenosti. Prokurátor tedy vrátil žádost k exemplárnímu potrestání zpět veliteli útvaru, aby mě potrestal vojensky. To znamenalo nejvíce třicet dnů vězení. Jelikož jsem však byl ve stavu trvalé neschopnosti na kterou mě o Vánocích pustili z vojny domů nebyl jsem potrestán vůbec.

Často na Marhounka vzpomínám. Byl to hodný člověk a pro vojáky měl cit, ale dokázal jej v té svinské době nádherně ukrývat. A já mu vděčím za hodně! Nikdy jsem se už nesetkali, takže jsem ani neměl možnost mu říci, jak moc mně tenkrát pomohl a poděkovat mu. Jedno poučení jsem si však do života odnesl. Ne každý, kdo na vás řve, to myslí vážně nebo je zlý člověk.

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Vaše jako naše

Pro dopravu Vašich pokladů za oceán i za roh

- včas
- spolehlivě
- ekonomicky

Vám vždy vyhoví TCT (Trans-Com Transport)

Pro odhad zdarma vypracovaný našimi mezinárodními experty speciálně pro Vás,
volejte **1-800-354-9046**

Hory jsou pro nás kopečky...

Mezinárodní Centrála: 1260 Kamato Rd., Mississauga, ON, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

FOR SALE

16-room Hotel/Spa, Piešťany, Slovakia

Karl Popow, Broker,
RE/MAX 2000 Realty Inc. 416.409.7068 • kpopow@sympatico.ca

Prague from \$640.00 Lufthansa tax \$337.00	Vienna from \$812.00 KLM tax \$119.00
Ostrava from \$720.00 Austrian airlines tax \$250.00	Budapest from \$660.00 Lufthansa tax \$333.00
Brno from \$720.00 Austrian airlines tax \$340.00	Kosice from \$829.00 Czech airlines tax \$320.00

Travel period 8 September to 12 October Lufthansa, Austrian airlines, KLM
3 September to 14 October Czech airlines

Vienna with Air Transat from \$349.00
tax \$259.00
Travel period 8 May to 31 October

for more informations call our team: Blanka Agnes Renata

662 Queen Street West
Toronto, ON M6J 1E5
Fax: 416-504-8186
E-mail: nitratravel@gmail.com

(416) 504-3800
OR
1-800-825-7577

TICKET 2230101
TICKET 2631380

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA SE PŘEDSTAVUJE

Czech North American Chamber of Commerce byla založena významnými osobnostmi; Tomášem Bařou a Karlem A. Velanem v Bostonu v roce 1988 za účasti tehdejšího předsedy českého senátu Petra Pitharta. Organizace podporovala obchodní vztahy mezi Českou republikou a státy společenství NAFTA (USA, Kanada & Mexiko).

Později, však zřízením vládně financované organizace Czech Trade, s kanceláři v Chicagu a Torontě, se většina činnosti obchodní komory přenesla na tuto vládní organizaci. Nastala otázka, co dál.

Na podzim 2007 se sesterská organizace Kanadsko-česká obchodní komora rozhodla pokračovat v původní činnosti, avšak Česko-severoamerická obchodní komora hledala nové uplatnění. To našla v zaměření se na koordinaci a propagaci české kultury v USA, Kanadě a Mexiku s využitím obchodních zkušeností a znalostí svých členů. Výkonný ředitel komory Lubomír Novotný vytvořil unikátní webový systém www.czechevents.net, který informuje české krajanské komunity

o možnostech vystoupení českých hudebníků, zpěváků a o potenciálních výstavách českých výtvarníků. Nabízí navíc snížení nákladů na jejich cestovné rozdělením mezi několika organizátory. Spojené státy americké a Kanada mají nejrozšířenější českou krajanskou komunitu na světě. Podle informací ministerstva zahraničí České republiky žije v USA a Kanadě přibližně 1.5 milionů osob českého původu.

Výsledkem jsou desítky krajanských organizací a spolků, které nabízejí svým členům různorodé aktivity. Některé organizace dokonce samy zvou umělce, vědce či politiky z České republiky. Pro jednotlivou organizaci jsou však náklady na zaoceánskou cestu většinou neúnosné.

Náš projekt spočívá ve vytvoření koordináčního centra, které by získávalo, evidovalo, zpracovávalo a informovalo české krajanské organizace o plánovaných akcích, koncertech, výstavách uměleckých i obchodních, o příjezdech delegací významných osobností do Spojených států, Kanady a Mexika a zprostředkovávalo

rozšíření jejich cesty. Koordináční centrum již od jara 2007 zachycuje síť krajanských organizací, které mají zájem se na těchto akcích podílet. Výsledkem bude zvýšení efektivity propagování české kultury, vědy, obchodu a turistiky. Tento systém dále rozšíří množství a kvalitu českých akcí mimo hlavní centra do ostatních měst USA, Kanady, případně i Mexika. Iniciátorem projektu je Czech-North American Chamber of Commerce & Culture, nevládní organizace, registrovaná ve státě Georgia, USA se sesterskou organizací v Chicagu, aktivitami v Atlantě a s hlavní kanceláří v Torontě, Ontario.

Nový mandát obohacuje původní komerční zaměření o nový prvek: propagaci a koordinaci českých kulturních akcí v USA, Kanadě a Mexiku, ve spolupráci s institucemi jak v České Republice (Ministerstvo zahraničí a kultury, Stálá komise senátu pro krajany žijící v zahraničí), tak s Českým centrem v New Yorku a velvyslanectvími ve Washingtonu, Ottawě a Mexico City.

Nová ředitelská rada má v čele významného kanadského průmyslníka a dlouholetého benefaktora české kultury Karla Velana z Montrealu. Vice-prezidentem se stal Otto Mašek, prezident Chicigo Chapter of the Czech North American Chamber of Commerce.

Výkonným ředitelem je Lubomír Novotný z Toronta. Dalšími členy výboru jsou George Novák, čestný konzul ČR v Atlantě a JUDr. Roman Plachý, také z Atlantě. Ředitelskou radu doplňují vydavatel časopisu Nová přítomnost, MUDr. Martin Stránský z Prahy, Michael Klimesh, zakladatel a prezident Czech Heritage Society ve Spillville Iowa a Alain Nonat, prezident a umělecký ředitel Théâtre Lyricorhégra 20, z Montrealu. Organizace připravuje několik projektů pro podzim 2009.

Kontakt : Lubomír Novotný
czechevents.novotny@gmail.com
 Telefon: (416)929-3432

Jaromír Nohavica
 Toronto 2008

Ukrainian Cultural Centre • 83 Christie Street
 9. října, 2008 v 7 hodin večer
 Dveře se otevírají již v 5 hodin odpoledne
 Informace na čísle 416.876.3705 nebo na www.nohavicatickets.com

Prodej za hotovost – \$35.00
 • Nitra Travel 416.504.3800 • jn Czech Bookstore 416.289.2476
 Prague Restaurant 416.289.0283
 Prodej on-line – \$40.00
 • www.nohavicatickets.com • www.ticketweb.ca

TCT
 NITRA TRAVEL
 České velvyslanectví v Ottawě

Hledáme výpomoc na příležitostnou práci v sklade (Brampton/Mississauga), vrátane výkladky těžkých predmetov. Základná znalost angličtiny nutná.

Ponúkame dobrý plat.

Záujemci volajte 416-522-6636.

Křížovka pro volnou chvíli

„Říkala jsem ti: ... (Tajenka)“

KARDOS

73	Podtržek	Jinak	Násep	●
Hon				Zpívná slabika 1. díl tajenky
Jitní plod				
Popívek Nasávat				
●	Tropická šlema	Plemeno	2. díl tajenky	Rhval Listy peptovníku betlového
Arab (řidce)				Trčka Mezon K
Dřívější lehký motocykl				Druh lesa Citlivost odporu
Pcháč				Likér Americká italská společnost
Ozobná skříňka				Dopravní ruch Mátnota
●	Plemeni	Zpěvní pták Textilní látka		Zvířecí doupek Nerost
Zvratka pomocného spojovacího uzlu				Dřívější česec Libanonský blásek
Podnik v Olomouci				Druh jelena Akvarijní ryba
Malá kupa				Polodrahokam Středověký kobovnik
Domácí Ojila				Prodejní stůl Pramáš
Důrazný zápor				Klákání SPZ aut Poprádu
Pláňná míra		Ortografie		Vyhrnutý pšros SPZ aut Olomouce
Ukazovací zájmeno		Obna		

Pomůcka: Akl, milu.

MASARYKŮV ÚSTAV (MMI)
Masaryk Memorial Institute Inc.
 450 Scarborough Golf Club Rd.,
 Toronto, ON M1G 1H1
 Tel.: (416) 439-4354
 fax: (416) 439-6473
 E-mail: office@masaryktown.org
 Web: www.masaryktown.org

ČESKÁ KNIHOVNA MMI
 Půjčovna časopisů, knih, videoklub.
 Otevřeno: ST 16 - 21 h.
 Info.: 416-439-0792

ČESKÁ ŠKOLA MMI PRO DĚTI
 Pro děti od 5 do 12 let.
 Vyučování probíhá od září do června
 vždy v sobotu 9:30 - 12:00 h.
 Západ: Československý baptistický
 kostel, 200 Annette St., Toronto.
 Východ: Masaryktown Residences,
 3. patro, 450A Scarborough Golf Club
 Rd., Toronto. Informace a registrace dětí:
 Tel.: 416-439-4354

RESTAURACE PRAHA
NA MASARYKTOWNU
 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto.
 Speciality české a slovenské kuchyně.
 Otevřeno: ST - SO od 17 h., NE od 12 h.
 Doporučujeme rezervovat si místa.
 Tel.: 416-289-0283
 Web: www.pragerestaurant.com

OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

Jsem stávající odběratel, posílám šek.

Jsem nový odběratel a chci Nový domov
 dostávat 2 měsíce zdarma na zkoušku.

Jsem nový odběratel, zasílám
 předplatné.

Příkládám šek na \$ .....

Na předplatné Nového domova je
 určeno \$ .....

zbytek, tedy \$ .....

je dar tiskovému fondu MMI.
 Mnohokrát děkujeme za vaši podporu. Za
 dary nad \$15 bude kanadským dárcům
 automaticky zaslán Charitable Donation Tax
 Receipt.

Jméno: .....

Adresa: .....

Poštovní kód: .....

Telefon: .....

Šek laskavě vyplňte na „Nový Domov“.
 Roční předplatné:
 Kanada - 46 CAD; USA - 68 USD;
 ostatní země - 96 USD nebo 88 USD při
 měsíčním zaslání dvou vydání
 dohromady v jedné zásilce.

SOKOL TORONTO
 Cvičení a sport začnou opět v září:
 Zápis dětí do nové sezóny: 13. 9. v 18 h.
 v kostele sv. Václava, 496 Gladstone Ave.
 Cvičení dospělých začíná opět 17. 9.
 Pondělní volejbal začíná opět 15. 9.
 Info: H. Jurásková, 905-838-2541
 J. Waldauf, 416-535-1413
 Korespondenční adresa župy:
 Sokol Canada, 496 Gladstone Avenue
 Toronto, ON M6H 3H9

ČESKÉ A SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ
V KANADĚ
 PO Box 564, 3044 Bloor St. W.,
 Toronto, ON M8X 2Y8
 Tel.: (416) 925-2241, fax (416) 925-1940
 Porady a ověřování dokladů
 ustredi@cssk.ca, toronto@cssk.ca
 Web: www.cssk.ca

VELVYSLANECTVÍ ČR
Embassy of the Czech Republic
 251 Cooper St., Ottawa, ON K2P 0G2
 tel.: (613) 562-3875; fax: (613) 562-3878
 E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
 Web: www.czechembassy.org

GEN. KONZULÁT ČR
Consulate General of the Czech Rep.
Toronto:
 2 Bloor Street West - Suite 1500
 Toronto, ON M4W 3E2
 tel: (416) 972-1476; fax: (416) 972-6991
 e-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Montreal:
 1305 Pine Avenue West,
 Montreal, QC H3G 1B2
 tel: (514) 849-4495; fax: (514) 849-4117
 E-mail: montreal@embassy.mzv.cz
 Web: www.mzv.cz/montreal

HONORÁRNÍ KONZULÁTŮ ČR
Honorary Consulates of the Czech Rep.
Calgary: Jaroslav Jerry Jelínek
 Ste. 611 - 71st Avenue S.E., Calgary,
 Tel: (403) 269-4924; fax: (403) 261-3077
 E-mail: calgary@honorary.mzv.cz
Winnipeg: 310 - 115 Bannatyne Ave., 3rd Fl
 Tel 204-942.0981, winnipeg@honorary.mzv.cz
Vancouver: Michael Duncan Adlem
 1055 Dansmuir St. 23rd floor, Vancouver,
 Tel.: (604) 891-2296; fax: (604) 683-6498
 E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

THE CANADIAN EMBASSY
IN PRAGUE
 Muchova 6, 160 00 Praha 6, Czech Rep.
 tel: (+420) 272-101-800, fax: (+420) 272-101-890
 E-mail: canada@canada.cz
 Web: www.canada.cz

KRAJANSKÁ TELEVIZE - Český
pořad Nová vize - Ontario
 SO od 10 h. (opakování v ÚT v 7:30 ráno).
 E-mail: novyzaber@yahoo.com
pořad Nová vize - Montreal
 PÁ ve 20:30 h. (opakování: NE v 15:30 a PO
 v 10:00 h.) na kanálu 14 nebo na satelitu 207.
 E-mail: montrealtv@yahoo.com
 Adresa: Nová vize, 2025-77 Quebec Ave.,
 Toronto ON M6P 2T4.
Slovenský pořad Slovenský svet
 SO v 10:30 h. (opak. v ÚT v 8:00 h.)
 E-mail: slovenskysvet@gmail.com
 Na stanici OMNI 1 (kanál 47 - kabel 4).

VELVYSLANECTVÍ SR
Embassy of the Slovak Republic
 50 Rideau Terrace, Ottawa, ON K1M 2A1
 Tel: (613) 749-4442, fax: (613) 749-4989
 E-mail: ottawa@slovakembassy

HONORÁRNÍ KONZULI SR
Honorary Consulates of the Slovak Rep.
Calgary: Ludovít Zanzotto
 208 Scenic Glen Place N. W.,
 Calgary, AB T3L 1K3
 tel./fax: (403) 239-3543, (403) 239-7325
 E-mail: lzanott@ucalgary.ca
Montreal: Dezider Michaletz
 22 Place de la Madeleine
 Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
 Tel.: (514) 421 2972, fax: (514) 421 1583
 E-mail: sloves@sympatico.ca
Toronto: Michael Martinček
 1 King Street West, Suite 1202
 Toronto, ON M5H 1A1
 tel.: 416-862-1270
Vancouver: Stanislav Lišiak
 2nd floor, 247 Abbot Street,
 Vancouver, BC V6B 2K7
 Tel.: (604) 682-0991; fax: (604) 904-0301
 E-mail: consulate@slovakia.org
Winnipeg: Jozef Kiška
 B-1106 Henderson Hwy.,
 Winnipeg, MB R2G 1L1
 tel./fax: (204) 947-1728
 E-mail: jkdraft@shaw.ca

CZECHTRADE
 25 Adelaide St. E., Ste. 605,
 Toronto, ON M5C 3A1
 Tel: (416) 848-4984; fax: (416) 848-4985
 Web: www.czechtradeoffices.com

SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ
A KULTURNÍ KOMORA INC.
 909 Bay St., Ste. 1006, Toronto, ON
 M5S 3G2, tel./fax (416) 929-3432
 www.czechevents.net

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO
 Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
 Room 405, Toronto ON M5S 1J4
 Associate Professor Veronika Ambros
 Tel.: (416) 926-1300 - ext. 3200
 E-mail: veronika.ambros@utoronto.ca

ČSA - CZECH AIRLINES
Toronto: 401 Bay Street, Ste. 1510
 Toronto, ON M5H 2Y4
 Tel: (416) 363-3174; fax: (416) 363-0239
 E-mail: yto@czechairlines.com
Montreal: 2020 Rue Université, #2210
 Montreal, QC H3A 2A5
 Tel.: (514) 844-4200; fax: (514) 844-5742
 Web: www.czechairlines.com
 Call Centre: 1-866-293-8702

CZECHTOURISM CANADA
 Česká centrála cestovního ruchu
 2 Bloor Street West, Suite 1500
 Toronto, ON M4W 3E2
 Tel.: (416) 363-9928; fax: (416) 972-6991
 Web: www.czechtourism.com

THE BATA SHOE MUSEUM
 327 Bloor St. W., Toronto ON
 tel.: (416) 979-7799, ÚT, ST, PÁ a SO:
 10-17 h., ČT: 10-20 h., NE: 12-17 h.
 Web: www.batashoemuseum.ca

ČESKÉ A SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY V TORONTU

Československý baptistický sbor
Czechoslovak Baptist Church,
 200 Annette St., Toronto, ON M6P 1P6
 Začátek nedělních bohoslužeb je v 11 h.
 (v létě v 10 h.). Středeční biblická hodina
 v 19:30. Rev. Ján Banko, tel.: (289) 242-
 0635. Internet: www.csbbaptist.com

WATERLOO: Každou druhou neděli
 v měsíci v 17:00 - German Gospel
 Church, 223 Union Street East, Waterloo.

Moravští bratři - New Dawn Moravian
Church.
 Bohoslužby pouze anglicky
 neděle v 11:00 - 7 Glenora Ave., Toronto,
 ON M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473,
 Duchovní správce: Margaret Hassler

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila
a Metoda - R.C. Church of St. Cyril
and Methodius, 5255 Thornwood Dr.,
 Mississauga, ON L4Z 3J3.
 Slovenská omša: ne. 11 h., po. a št. 8 h.,
 út, st. a pá. 19 h., 1. so. 18 h. Anglická:
 ne. 9 h. a so. 17 h. Farář: M. Verčimák.
 Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974

Římsko-katolický kostel sv. Václava
- R. C. Church of St. Wenceslaus,
 496 Gladstone Av., Toronto ON M6H 3H9
 Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19 h.
 Duchovní správce: P. Libor Švorčík.
 Tel.: (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311

Slovenský evanjelický kostol
augsburského vyznania sv. Pavla -
Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul, 1424 Davenport Rd., Toronto,
 ON
 M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793.
 Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby:
 ne.: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský řecko-katolický chrám
Narodenia Bohorodičky - Slovak Greek
Catholic Church of the Nativity of the
Mother of God,
 257 Shaw St., Toronto, ON M6J 2W7.
 Tel.: (416) 531-4836. Rev. P. Dolinsky.
 Bohoslužby 9 h. angl., 10:30 h. slovensky.

Slovenská řecko katolická katedrála
Premenenia nášho Pána - Slovak Greek
Catholic Cathedral of Transfiguration
of our Lord, 10350 Woodbine Ave.,
 Markham, ON L6C 1H9.
 Tel.: (416) 531-4836. Bohoslužby: 9:30
 anglicky, 10:30 slovensky.

Lutheránský kostol sv. Lukáša -
Lutheran Church of St. Luke,
 3200 Bayview Ave. (Bayview at Finch),
 Toronto.

Katolícké bohoslužby mimo Toronto
Burlington:
 Holy Sepulchre Cemetery, 464 Plains
 Road West, Burlington, ON L7T 1H2.
 Bohoslužby: neděle 15:00 h.
 Duchovní správce: P. Libor Švorčík.
 Tel.: (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311

NOVÝ DOMOV (The New Homeland) - CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY • Redakční uzávěrka tohoto čísla: 17. 9. 2008 • Vychází 18. 9. 2008
 Vydává: Masaryk Memorial Institute Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto ON, M1G 1H1, Canada. • Redaktor: Alena Kottová • Tel: 416-439-9557 Fax: 416-439-6473
 • E-mail: novydomov@masaryktown.org • Web: www.novydomov.com nebo www.masaryktown.org • Roční předplatné: Kanada: 46 CAD; USA: 68 USD;
 ostatní: 96 USD (nebo 88 USD při měsíčním zaslání dvou čísel najednou). Šeky/IMO vyplňte na "Nový Domov" a zašlete na adresu redakce v MMI. Není-li u příspěvku
 či fotografie uveden autor, jedná se o materiál, jehož autorem je buď redaktor Nového domova, nebo pochází z redakčního archivu či veřejně dostupného zdroje.
NÁZORY PREZENTOVANÉ V UVEŘEJNĚNÝCH PŘÍSPĚVcích NEVYJADRÚJÍ OFICIÁLNÍ STANOVISKO MMI.